

Den er så stor og så stærk, at det er her, vi har en effektiv konkurrencemulighed.

Men også den voksende brug af telekommunikation giver os selvfølgelig mange muligheder for, at kommunale og lokale centre kan fastholde beskæftigelse, beboelse og indkomstudvikling. Og jeg var da måske ligesom hr. Ole M. Nielsen lidt overrasket over, at det ikke har slået tilstrækkeligt igennem i hverdagen.

Globaliseringen indebærer, at udenlandske produkter og varer i stigende omfang kommer til Danmark, men den indebærer også muligheden for, at danske produkter og varer i stigende omfang kan afsættes overalt i verden på den globale markedsplads, og at de produkter lige så godt kunne produceres i en dansk udviklingsregion.

Og så skal jeg slutte af med at sige, at Socialdemokratiet kan støtte det af Kristeligt Folkeparti fremsatte forslag til vedtagelse.

Harald Kjøller (V):

Altså de mange hensigtserklæringer og gode intentioner, der strømmer én i møde, når man læser regeringens regionalpolitiske redegørelse 2000, er det jo svært at være uenig i.

Der er brug for ekstra opmærksomhed og særlig overvågning af yderområderne i Danmark. Det er bare ikke nok. Hvis det kun bliver ved overvågningen og den medfølgende sympati, hjælper det jo ikke stort, for der er nemlig et behov for dér, hvor der bor stadig færre mennesker ude i disse områder, at vi får noget reel handling. For den økonomiske vækst, som Danmark har haft, har jo ikke været ligeligt fordelt i de områder, nogle af os repræsenterer.

Jeg kan nævne nogle eksempler fra det område, jeg selv kommer fra. Vi har jo oplevelser af erhvervsministerudvalg og mange fine redegørelser og fine hensigtserklæringer og løfter om snarlig hjælp, men det er, ligesom kløften mellem de gode ord og det rigtige, man skriver på papiret, ikke harmonerer med de praktiske handlinger. Jeg kan for Bornholms vedkommende nævne sådan noget som forvarsforliget, de kortere videregående uddannelser, levnedsmiddelkontrollen, erhvervslinjen og planerne om at sammenlægge retskredsene.

Dertil kommer jo, at energi- og miljøudgifter virker meget stærkere ude i disse områder end i de koncentrerede befolkningssteder i Danmark, fordi man har behov for individuel transport, og de store forlig og aftaler, der indgås, er altid set under ét til gunst for områderne. Nu håber

jeg meget, at ministerskiftet på indenrigsministerposten ligesom varsler en anden æra fremover.

Men der er mange gode intentioner i regeringens redegørelse, og det skal da retfærdigvis anerkendes. Overvågningen er allerede nævnt, men det kræver altså en hurtig og konsekvent indsats fra centralt hold.

Vi mener for så vidt i Venstre, at vi har viden nok om disse områder, men vi ser meget positivt på, at de regionale konsekvensvurderinger indarbejdes og tages med som konkrete vurderinger i beslutningsforslag om de lovgivningsmæssige og administrative tiltag. Der er ikke i dag fastsat krav om vurderinger af eventuelle konsekvenser for den regionale udvikling, som der f.eks. er på andre områder med de erhvervmæssige og miljømæssige konsekvenser, som man vurderer ved lovforslag.

Redegørelsen tager så et skridt hen imod en konsekvensvurdering af administrative og lovmæssige tiltags konsekvenser for den regionale udvikling, og det er et godt tiltag. Den udvikling støtter vi meget, og vi så gerne, at det gik hurtigere med indførelsen af denne procedure, end der er lagt op til i redegørelsen, for de mange fine formuleringer bliver ofte syltekrukker. Det er konkrete handlinger, vi mangler, og så en vurdering af lovforslagenes indvirkning på yderområderne. Og hvis det ligesom er den udvikling, redegørelsen lægger op til, er vi meget positivt stemt for det i Venstre.

Så vil jeg i øvrigt sige, at det forslag til vedtagelse, som hr. Ole M. Nielsen fra Kristeligt Folkeparti har fremsat, kan vi godt støtte i Venstre. Det har en fornuftig formulering.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Harald Kjøller nævnte en række områder, hvor han mente, at der ikke var taget regionalpolitiske hensyn, når der var truffet beslutninger, bl.a. forsvarsforliget og de kortere videregående uddannelser. Mit første spørgsmål til hr. Harald Kjøller er: Var det ikke områder, hvor der var et forlig mellem regeringen og bl.a. Venstre?

Det andet spørgsmål, jeg har, er: Når hr. Harald Kjøller står her på talerstolen og efterlyser en større indsats fra centralt hold, så står jeg her med redegørelsen af maj 1993 fra regeringen om en langsigtet indsats på Bornholm, og der er her nævnt en række konkrete områder: udvidelse af Bornholms Erhvervsfonds